

KALENDÁŘE

Kalendáře na rok 2023 bude možné v kostele zakoupit pouze do neděle **6. 11. 2022**.

SETKÁNÍ FARNÍ RODINY

Na základě vyplněných dotazníků si Vás dovoluji pozvat na první **setkání naší farní rodiny na faře** a to s tím, že samozřejmě mezi námi uvítáme i ty, kteří k nám přijíždějí odjinud a nebo mají zájem nás poznat a promluvit si o Bohu či jen najít přátelské prostředí.

Sejdeme se **v úterý 25. října 2022 po mši svaté**, která začíná na faře v 18 hodin. Pokud Vám bude tato doba vyhovovat, tak bychom se scházeli pravidelně takto vždy poslední úterý v měsíci. Další akce, jako třeba výlety, by byly naplánovány podle zájmu mimo tento termín.

Těším se na Vás všechny bez rozdílu věku, protože rodina se skládá ze všech generací.

Bohdana Tichá

TÝDEN MODLITEB ZA ZEMŘELÉ**Získání plnomocných odpustků**

Odpustky je schopen získat každý křesťan, který není vyloučen z církve, a je ve stavu milosti posvěcující, tedy bez těžkého hříchu. Zároveň se vyžaduje všeobecný úmysl získat odpustky a vykonání úkonů v určené době a předepsaným způsobem. Plnomocné odpustky pro duše v očistci může získat každý pouze jednou denně, a to během týdne modliteb za zemřelé, v tzv. dušičkového oktávu; mimo tento týden pak lze získat odpustky částečně.

Podmínky pro získání plnomocných odpustků:**1. možnost (1.11. a 2.11.)**

Svatost smíření + svatě přijímání + modlitba na úmysl Svatého otce (*např. Zdrávas Maria nebo jiná modlitba dle vlastního výběru*) + návštěva **kostela** a přitom se pomodlit modlitbu Páně (Otče náš) a Vyznání víry.

2. možnost (1.11. – 8.11.)

Svatost smíření + svatě přijímání + modlitba na úmysl Svatého otce (*např. Zdrávas Maria nebo jiná modlitba dle vlastního výběru*) + při návštěvě **hřbitova** modlitba za zemřelé, stačí i v duchu.

Svatost smíření není nutné přijímat každý den. Stačí ji přijmout před začátkem týdne modliteb za zemřelé, v jeho průběhu, nebo i v nejbližších dnech po jeho skončení. Naopak Svatě přijímání, modlitba na úmysl Svatého otce a další podmínky je nutné splnit každý den, kdy chceme plnomocný odpustek získat.

Možnost přijetí svátost smíření v semilské farnosti v období modliteb za zemřelé:

Pátek 28. 10.	14.00 – 17.00	na faře
Sobota 29. 10.	15.00 – 17.00	na faře
Pondělí 31. 10.	15.00 – 17.00	na faře

Hřivna – informační čtrnáctideník vydává ŘK farnost Semily pro vnitřní potřebu. Uzávěrka tohoto čísla: 20. října 2022. Uzávěrka následujícího čísla: 3. listopadu 2022. Redakce a grafická úprava: M. Kraus. Imprimatur: R. D. J. Gajdošík. Jednotlivé příspěvky zasílejte na adresu kraus.matej@seznam.cz, a to nejpozději do dne uzávěrky dalšího čísla.

Římskokatolická farnost – děkanství Semily, Komenského nám. 125, 513 01

Děkan: **R. D. Jaroslav Gajdošík**, tel. 739 909 500

www.farnost.semily.net

Farnost sv. Petra a Pavla

Bohoslužby v Semilech se konají v děkanském kostele sv. Petra a Pavla (KO), v kapli sv. Zdislavy na faře (KA), ve filiálním kostele Umučení sv. Jana Křtitele na Kostofranku (KK), v domově důchodců (DD), v kapli sv. Antonína v Chuchelně (CH).

Pořad bohoslužeb ve farnosti ve dnech 24. 10. – 6. 11. 2022

24. 10. Po	–	–	–	
25. 10. Út	KA	18.00	na poděkování Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu, Panně Marii, Duchu Svatému a všem svatým za 50 let manželství s prosbou o zdraví	
26. 10. St	KA	08.00	za zdraví, pokoj a Boží pomoc pro všechny členy rodiny Splavcovy	
27. 10. Čt	KA	08.00	za † Václava Matějku, bratry, manželku a děti	
28. 10. Pá			Svátek sv. Šimona a Judy, apoštolů	
	KO	18.00	za zdraví pro rodinu Kafříkovu a Bálešovu	
29. 10. So	KA	18.00	za †† z rodů Kurfiřtových a Havrdových	
30. 10. Ne			31. neděle v mezidobí	<i>udílení svátosti pomazání nemocných</i>
	KO	08.30	za †† Annu a Karla Petrovy a za Boží pomoc pro Lukáše	
31. 10. Po	KA	18.00	za † Petra Kafříka	
1. 11. Út			Slavnost VŠECH SVATÝCH	
	KA	08.00	za †† Jaroslava a Emilii	
	KK	18.00	za † Jiřího Jandu	
2. 11. St			VZPOMÍNKA NA VŠECHNY VĚRNÉ ZEMŘELÉ	
	KA	08.00	za rodiče Masničákovy, Hladíkovy a duše v očistci	
	KK	18.00	za duše v očistci	
3. 11. Čt	KA	08.00	za rodinu Hladíkovu, Maršíkovu a Masničákovu	
4. 11. Pá			Památka sv. Karla Boromejského, biskupa	
	KO	18.00	za ctitele Božského Srdce Páně	<i>od 16.30 v KO svátost smíření</i>
5. 11. So	KA	18.00	za †† z rodin Hladíkovy, Maršíkovy a Masničákovy	
6. 11. Ne			32. neděle v mezidobí	<i>sbirka na střechu kostela</i>
	KO	08.30	za †† Annu a Karla Petrovy a za Boží pomoc pro Lukáše	

CÍRKEV JAKO ŠKOLA ŽIVOTA A ŠKOLA MOUDROSTI

Žijeme v době, kdy ve veřejném prostoru řady evropských zemí nedominuje ani tradiční náboženství, ani ateismus – spíše převládá agnosticismus, apateismus a náboženský analfabetismus. Početně slabší, avšak velmi hlasitě, jsou dvě menšiny, náboženský fundamentalismus a dogmatický ateismus. V mnohém se tito arogantní majitelé pravdy sobě navzájem podobají; sdílejí také prakticky stejnou primitivní představu o Bohu, víře a náboženství. Liší se jen v tom, že jedni tuto karikaturu Boha berou vážně a hájí ji, zatímco ti druzí ji odmítají, aniž by však uměli nabídnout jiný, hlubší vztah k tomu, co věřící míní slovem Bůh. Jedni i druzí jsou s Bohem hotovi, neslyší a nechápu trvalou výzvu: „*Hledejte Hospodina!*“ Víra je cesta, cesta hledání; náboženský i ateistický dogmatismus a fundamentalismus jsou slepou uličkou nebo dokonce vězením.

V této době je naléhavě zapotřebí, aby se křesťanská společnost proměnila ve „školy“ podle původního ideálu středověkých univerzit. Univerzity vznikaly jako společnosti učitelů a žáků, společnosti života, modlitby a učení. Platilo zde: *contemplata aliis tradere* – předávat druhým můžeme jen to, o čem jsme sami nejprve meditovali, co jsme vnitřně strávili a vychutnali. (Nikoliv náhodou je latinský výraz pro moudrost – *sapientia* – odvozen od slovesa *sapere*, což také znamená chutnat a vychutnávat.)

Neodmyslitelnou součástí univerzit od samého počátku byly disputace, někdy i formou veřejných intelektuálních turnajů; vládlo zde

VRAZDY V GAY KLUBU Z POHLEDU KATOLICKÉHO KŘEŠŤANA

K vraždám před bratislavským gay klubem, ke kterým došlo 12. října, bych rád uvedl jen pár slov z perspektivy katolického křesťana a duchovního:

přesvědčení, že k pravdě se dochází cestou svobodné rozpravy podle logických pravidel. Také v dnešních církevních společenstvích, farnostech, řeholních komunitách a církevních hnutích by se znovu měla obnovit tato kultura dialogu s Bohem i mezi křesťany navzájem, spojení teologie se spiritualitou, náboženského vzdělávání s pěstováním duchovního života.

Co by mělo být dnes hlavním předmětem studia a modlitby? Domnívám se, že bychom uprostřed množství témat, které je třeba prostudovat i promyslet a o nichž je třeba meditovat a diskutovat, neměli nikdy zapomenout na samo srdce křesťanství, tři „božské ctnosti“ – víru, naději a lásku. Ty jsou způsobem Boží přítomnosti v našem světě. Je třeba je znovu objevit: odlišit víru od náboženského přesvědčení, naději od optimismu a lásku od pouhé emoce. Výchova k promyšlené a zralé víře má nejen intelektuální a morální, nýbrž i terapeutický aspekt; taková víra chrání před nakažlivými nemocemi intolerance, fundamentalismu a fanatismu.

Všechny velké náboženské tradice jsou školami svého druhu; nabízejí různé metody, jak překonávat sobectví, kultivovat naši pudovost (zejména pud agresivity) a učit umění spravedlivého a pokojného soužití ve společnosti; především však z pokladu svých tradic nabízejí nové i staré zkušenosti, jak se otevřít vůči tajemství, které nazýváme Bůh. Jistě se mohou v mnohém vzájemně inspirovat.

Tomáš Halík: *Odpoledne křesťanství*

- myšlenky mají své důsledky: dříve nebo později se promítnou do jednání;
- už v církvi často používaný diskurz „normality“ a „normálnosti“ (odkazující na

koncept přirozenosti) je zde implicitně agresivní a vylučující: ti „jiní“ jsou nutně nenormální... se všemi důsledky;

- proč zrovna mnoha příslušníkům křesťanského společenství, které se snaží různými prvky zbožnosti a spirituality učinit citlivějším a vnímavějším vůči Bohu a člověku, se zvláště v tomto případě nedaří podívat se na svět očima těch druhých?
- zvláště vůči společenství, ve kterém si svoji sexuální orientaci nevybrali, a jehož členové navzdory velkému zlepšení mají pořád život o hodně komplikovanější;
- patologické naopak je, když se mladý katolík přízná ke své orientaci a je vyloučen svojí rodinou nebo jeho rodiče nemohou kvůli tomu nadále chodit do své farnosti, protože je neakceptuje (a to se bohužel děje);
- z podstaty křesťanství a evangelií není

naprosto žádný důvod, proč by se církev měla angažovat do politických zápasů o tom, jaké úpravy zvolí stát pro zlepšení životní situace LGBT komunity.

Napřímo řečeno: není žádný důvod, proč by česká katolická církev měla bojovat proti manželství pro všechny.

Tyto vraždy jsou ultimátní impuls, abychom se všichni podívali do svědomí a popřemýšleli, co v našem myšlení k podobným aktům násilí vytváří živnou půdu. Pro křesťany by stačilo brát vážně evangelijní výzvy: například „*blahoslavení tvůrci pokoje*“, „*nesudte a nebudete souzeni*“ a „*cokoliv jste udělali pro jednoho z těchto nejposlednějších, pro mě jste udělali*“ atd.

Začít můžeme tím, že oběti vraždy svěříme v modlitbě milosrdnému Bohu a budeme se modlit za obrácení všech, kdo v srdci chovají nenávisť a násilí.

P. Tomáš Petráček

KŘEŠŤANSTVÍ OD A DO Z

Apoštolský nunciis

Z lat. *nuntius* (= ten, kdo nosí zprávy). Je to vyslanec římského papeže, kterému papež svěřuje své osobní zastoupení, a to stálé, u církvi, států a občanských vlád různých národů světa. Nunciiovi je svěřen úkol „podporovat a udržovat styky mezi Apoštolským stolcem a představiteli státu; řešit otázky týkající se vztahů mezi církvi a státem; projednávat zvláště uzavření a dodržování konkordátů a jiných podobných smluv“.

Apoštolský stolec

Protože z právního hlediska je katolická církev autonomním společenstvím, nezávislým na jakémkoliv lidské moci, čili je svrchovaná, výkon této svrchovanosti – svrchovanosti duchovní – přísluší římskému biskupovi. A vzhledem k tomu, že se jedná o společenství složitě a

všude rozšířené, potřebuje římský biskup podporu a spolupráci celého souboru podřízených orgánů. Tento soubor, v jehož čele stojí římský velekněz, se nazývá Apoštolský stolec. Toto označení může mít dva rozdílné významy: jeden *širší* a všeobecný zahrnuje nejen římského velekněze, ale také *státní sekretariát* a další orgány římské kurie; druhý *užší* a speciální zahrnuje výlučně římského velekněze (papežský úřad). Poněvadž Apoštolský stolec je nejvyšší řídicí orgán, je jak v jednom, tak v druhém směru odlišný jak od církve, tak od městského státu Vatikán jako hlava od svého těla; v jednom případě od těla mystického, ve druhém případě od těla politicko-státního. Je-li vše jasné, pokud jde o kanonické uspořádání, není tomu tak v oblasti mezinárodního práva. Nicméně je rozdílný od římské kurie jako celek od části.